

**Είμαι εργαζόμενος, πατέρας,
δάσκαλος...**

(απόσπασμα από την απολογία του **Ηλία Σμήλιου**, στη δίκη εναντίον του, ως μέλους του ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΤΗΤΩΝ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ και του κινήματος κατά των πλειστηριασμών)

Στον **Συντονισμό Συλλογικότητας Θεσσαλονίκης** και το κίνημα κατά των πλειστηριασμών με αρκετές πολιτικές και συνδικαλιστικές ιδιότητες συμμετέχω, μα τρεις είναι αυτές που στη δράση ιδιαίτερο νόημα δίνουν: Είμαι **εργαζόμενος, πατέρας και δάσκαλος!**

Είμαι Εργαζόμενος.

Ανήκω σ' αυτή την τάξη των ανθρώπων που δεν κατέχει τον πλούτο αλλά μοχθεί καθημερινά για να εξασφαλίσει τα αναγκαία για τη ζωή. Κι αγωνίζομαι για μια καλύτερη ζωή για μένα, την οικογένειά μου και την τάξη μου!

Είμαι Πατέρας.

Έχω ένα παιδί 16 χρόνων που θέλω να το δω τα όνειρά του πράξη να κάνει κι όχι μετανάστης να γίνεται για να μπορέσει να ζήσει. Θέλω, όταν κάποτε το παιδί μου, τα παιδιά μας, την κρίσιμη ερώτηση μου κάνουν, «*τι έκανες εσύ για όλα αυτά;*» να μπορώ να τους κοιτάξω στα μάτια και στεντορεία τη φωνή να απαντήσω: «*Μαζί με άλλους φτωχούς ανθρώπους αγωνίστηκα για το μέλλον μας, για το μέλλον σας!*»!

Είμαι δάσκαλος.

Η πολιτεία μου έχει αναθέσει την εκπαίδευση των παιδιών μας. Η εκπαίδευσή τους αφορά τη γνώση αλλά όχι μόνο αυτήν, καθώς οφείλουμε να μορφώνουμε τα παιδιά μας ως ολοκληρωμένους κοινωνικούς ανθρώπους, να τους παρέχουμε κοινωνική και δημοκρατική παιδεία, να αναπτύσσουμε τις ανθρώπινες ευαισθησίες τους και την αλληλεγγύη προς τον συνάνθρωπό τους. Η εκπαίδευση διενεργείται με την διδασκαλία και με το παράδειγμα. Είμαι δάσκαλος. Δε μου επιτρέπεται το παράδειγμα που θα δώσω στα παιδιά μου να είναι εκείνο του υποταγμένου ανθρώπου, που δουλικά αποδέχεται την καταπάτηση των δικαιωμάτων του, τον εξευτελισμό της ζωής του ίδιου και των συνανθρώπων του.

Ολοκληρώνοντας θα μου επιτρέψετε μια μικρή αναφορά (που ίσως λίγο περισσότερο την υπόθεσή μας φωτίσει), μια αναφορά στον πατέρα μου που πριν δέκα περίπου χρόνια έχασα. Χρόνια ολόκληρα δούλευε διπλή βάρδια, από ένα σπίτι στα παιδιά του για να χτίσει. Στη μνήμη του πατέρα μου, τον ιδρώτα των πατεράδων μας κι όλων αυτών που εύκολη ζωή δεν γνώρισαν, είναι βλασφημία ν' αφήσουμε τις τράπεζες να τον αρπάξουν!!!

Και κάτι ακόμα. Το πιο ωραίο δώρο, δώρο ζωής, που σαν πήγαινα στην Ε΄ Δημοτικού (σαν τους σημερινούς μαθητές μου) ο πατέρας μου κατάφερε να μου κάνει: Ολόκληρη η σειρά των βιβλίων του **Μενέλαου Λουντέμη!** Τα ρούφηξα όλα μέχρι να τελειώσω το Δημοτικό. Τον αγάπησα τον Λουντέμη. Ήταν για μένα η πρώτη πολιτικοποίηση και με μια φράση του, που σ' ένα δικαστήριο καλή ώρα, πριν πολλές δεκαετίες, σε μαύρα κατάμαυρα για τον τόπο μας χρόνια, είπε στους δικαστές, μ' αυτή τη φράση του θέλω να κλείσω τη σημερινή μου απολογία: «**Χρειάστηκαν εκατομμύρια χρόνια για να γίνουν τα τέσσερα πόδια δύο. Δεν θα επιτρέψω να γίνουν πάλι τέσσερα εγώ!**»!

Γι αυτό αγωνίζομαι, γι αυτό αγωνιζόμαστε, για μια ζωή αξιοβίωτη για όλους όσους ζουν σ' αυτό τον τόπο!

4/2/2020

Δείτε στο βίντεο που ακολουθεί, σύντομες δηλώσεις του Ηλία Σμήλιου μετά την αθωωτική απόφαση: